

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Вдвірнє Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня місяться в Українськй Робітничий Дім, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

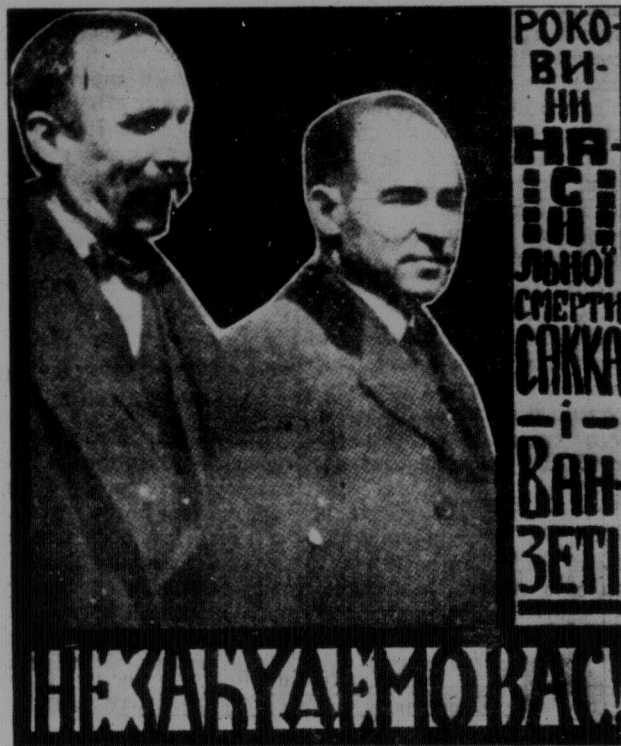
UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

НЕЗАБУВАЙМО ПРО САККА Й ВАНЗЕТИ — ПАМ'ЯТАЙМО ПРО ГАСТОЇЮ.

В другі роковини смерті Сакка й Ванзети.

БАРТОЛЬМЕО ВАНЗЕТИ П НІКОЛЯ САККО.

РОКОВИНИ СМЕРТІ САККА Й ВАНЗЕТИ

НЕЖАБУВАЄМО ВАС

В ніч з 22 на 23 серпня 1927 року в масачусетській стійтій тюрмі в Чарлстоні замордовано на електричному крисі двох Італійських робітників Ніколя Сакко й Бартольмео Ванзети. Замордовано їх невинно. Злочину, за який їх обвинувачувано — їм не доказано. Проти них свідчили лише поліційні шпioni та нікчемні виклики суспільства, які ж розумні доводи свідчили, що Сакко й Ванзети невинні в тому злочині, за який їх суджено. Капіталістичний суд, поодинокі суди, до яких справу віддавано, губернатор штату Масечузетс всі були упереджені проти Сакка й Ванзети як свідомих робітників за їх активність в робітничому русі.

Сакко й Ванзети прибули з Італії до З'єднаних Держав в молодих роках, тяжко працювали, заробивши власними мезлами кусок хліба. Вони боролися за поліпшення умови праці, брали активну участь в страйках, а навіть руководили ними.

15. квітня 1920 року в місті Свйт Брейтрі бандили напади на касієра одної компанії, що вів плативо робітникам, вбили його й оторожа та забрали 15,000 доларів.

5. травня того року, тобто 20 днів пізніше поліція арештувала Сакка й Ванзети, закидаючи їм винне італієнське рабінство діло. В часі арештування, в Сакка й Ванзети знайдено в кишенях дестони до робітників при робітничій мітині в Бостоні, на якому мав промовити Ванзети й викрити роботу поліції в "самогубстві" італійського робітника Андрея Сальседо. Андрея Сальседо арештувала поліція також за діяльність в страйку, привезла до Нью-Йорку й так катувала, що він кинувся через вікно з 14-го поверху поліційного будинку на вулицю й вбився. Розуміється, й досі не встановлено, чи він сам кинувся, чи його викинули.

Отже поліція рішила позбутися ще двох революційних робітників і створила звичайний американський "Фрейм-ап", потім судову трагікомедію над двома невинними робітниками. Поліція поставила своїх 99 свідків, а оборонці Сакка й Ванзети поставили 99 свідків, які доказували, що в часі, коли стався рабунок з вбивством Сакка й Ванзети були зовсім в інших містах і то кожний в іншому. Ванзети були 35 миль від того міста, де стався рабунок. Очевидці вбивства доказували, що люди, які вчинили рабунок, зовсім не були подібні до Сакка й Ванзети.

1. протє, 14. липня 1920 року суд призначив Сакка й Ванзети в'язнями в унів'їт першої степені. Оборона, все, що є чесною в американському суспільстві, домагалася нової розправи, але суддя Теєр аенсь про нову розправу відкинув 24. грудня 1921 року.

Розпочалася нечувана в історії боротьба в міжнародному масштабі. Сакка й Ванзети ціл роки тримали в тюрмі, кожної хвилини грозючи електричним крисом.

10. січня 1926 року, майже шість літ пізніше засуджено на кару смерті Челестина Мадейросо, відомого розбійника, шлюком за нічний злочин, який признався, що рабунок в Свйт Брейтрі виконали бандили з Провіденс під проводом Джова Морелі, до якої й він, Мадейросо належав. Але те нічого не помогло, як нічого не помогли протести міжнародного робітництва, людей так званих ліберальних та вчених кругів.

Суддя Теєр, вірний оборонець капіталу, ршив вбити Сакка й Ванзети. 9. квітня 1927 року він видав вирок, що Сакко й Ванзети мають бути спалені на електричному крисі 10. серпня 1927 року.

Під натиском нечуваного міжнародного протесту робітництва губернатор Фулер спинив виконання вироку смерті Сакка, Ванзети й Мадейросо та розпочав слідство. Але це слідство — це була друга трагікомедія над робітничими мучениками, бо слідство переводилося тайно, оборонці, які свідків не покликали. 3. серпня Фулер заявив, що Сакко й Ванзети мусять вмерти.

Нечувана буря протестів покотилася по цілому світі й Фулер стримав вирок до 22 серпня. Час від 10. до 22. серпня був часом нечуваної напруженості в цілому світі, величезних робітничих демонстрацій і домагань до Фулера, Куліджа, найвищого суду. Оборонці, люди науки літаками літали до Фулера, до суддів — але представники капіталу сказали, що наперекір цілому світові Сакко й Ванзети мають вмерти, бо така воля американського капіталу, бо американський капітал є пан над панамі і ніякого годую протесту він не боїться й не послухає. Так вночі з 22 на 23. серпня 1927 р. на електричному крисі вмерли два робітничі мученики; висидівши по сім літ в тюрмі.

Два роки тому назад американський суд замордував Сакка й Ванзети, а зараз він готове таку саму долю 16-ом активним робітникам і провідникам страйку в Гастоні. Повторється та самісна історія. Електричне крисо грозить 16-ом молодим робітникам, пошамані життя й енергії до боротьби з капіталістичним визиском. Тому то нині, шануючи пам'ять двох революціонерів, безпривно замордованих американським капіталом два роки тому назад — найкращою пошаною, яку ми їм можемо дати — це рятівання провідників гастонського страйку, яким грозить доля Сакка й Ванзети.

ЧЕРВОНІ ФРОНТОВИКИ НА СТОРОЖІ.

(Написав Альберт Гайне — Бранденбург, біля Берліну.)

Я належу до офіційно розпущеної Спільки Червоних Фронтовиків Німеччини, де я був керівником районної організації. Ви знаєте, що нашу спільку розпустили Цергібель, Гжезиский і Северін, бо німечка буржуазія зрозуміла, що червоні фронтовики — це величезна міцна армія для боротьби з імперіалізмом та фашизмом. Значні спільки червоних фронтовиків побільшались ще й тим, що вона мала 30% комуністів і 70% соціал-демократичних та позапартійних робітників. Наш рух охоплював найширші маси робітників, і лави спільки дедалі зростали. Цього замало для німечки капіталісти, й договорилися з соціал-демократичними міністрами про розпуск спільки. Формально епіка розпущена, але ми лишилися вірні заповіту нашого провідарітов. Тельмана, який ще навесні 1928-року, коли фашист Кайдел намагався розпустити Спільку Червоних Фронтовиків, на мітині протесту, де було близько 200,000 осіб, сказав:

"Спільку Червоних Фронтовиків можна заборонити, але не розпустити. Якщо спроба Кайдела буде здійснені, то повинні пам'ятати, ваші лави Кара повинні пам'ятати, що він сводити в лавах стоїть між Францем і Віллі, і ці лави повинні завжди лишитися заланими, щоб в разі воєнної небезпеки виконати історичне завдання — боротьбу з воєнно небезпечною, боротьбу з безпеку СРСР".

Сьогодні, напередодні 15-х роковин початку світової війни, ми, клясого свідомі пролетарі, розуміємо, що стоїмо напередодні нової імперіалістичної різанини. Ми стоїмо напередодні організованого

походу проти СРСР. Сьогодні газети повідомляють, що на кордонах СРСР знову йог вороги готують похід, проти пролетарської країни. Відомо, що північ англійської буржуазії, невідієнен за Чемберлейна Бодвина Гікса; намагаються тепер здійснити за урядом Мекдоналда — Гандерсона Клайна. Ленсборі та інших охидна-зрядників. Ми знаємо, що на Далекому Сході китайські наймити провокують війну проти СРСР. Та цього їм не поіається зробити. Але, коли це все-ж станеться, то, знаючи настрий широкі робітничі маси, я певен, що європейській державі не зможеуть допомогти свої армії на активну боротьбу проти СРСР. Салдати не підуть з китайськими-ж тєспілами Червоної армії розпущена, але ми лишилися вірні заповіту нашого провідарітов. Тельмана, який ще навесні 1928-року, коли фашист Кайдел намагався розпустити Спільку Червоних Фронтовиків, на мітині протесту, де було близько 200,000 осіб, сказав:

"Спільку Червоних Фронтовиків можна заборонити, але не розпустити. Якщо спроба Кайдела буде здійснені, то повинні пам'ятати, ваші лави Кара повинні пам'ятати, що він сводити в лавах стоїть між Францем і Віллі, і ці лави повинні завжди лишитися заланими, щоб в разі воєнної небезпеки виконати історичне завдання — боротьбу з воєнно небезпечною, боротьбу з безпеку СРСР".

Сьогодні, напередодні 15-х роковин початку світової війни, ми, клясого свідомі пролетарі, розуміємо, що стоїмо напередодні нової імперіалістичної різанини. Ми стоїмо напередодні організованого

СУДДЯ ТЕЕР, який засудив невинних Сакка й Ванзети на смерть і не допустив нової розправи. МІЛІОНЕР ФУЛЕР, губернатор штату Масечузетс, що переводив тайне слідство над Сакком й Ванзети й потвердив вирок Теєра.

ПОДИВІТЬСЯ НА НИХ КРИЗЬ ЧЕРВОНІ ОКУЛЯРИ.

Собачі симпатії.

Є типи, є люди, що коді на них дивитися звичайними очима, то нічого надзвичайного не примічаєш. А глянь на них криз червоні окуляри, зараз же побачиш виродків, хривців і взагалі сотворнів, що й не знаєш до якої породи їх зачислити.

Переглядаючи таку ніби українську львівську газету, як "Новий Час" з 24. липня; наткнувся я на опіс якийсь дуже мальовничий місцевості в Ірані коло Репалью, в якій, серед "моря ріжнородних квіток, помаранчевих дерев та сумуючих кипарисів" (чи не над дурного годового редактора вони сумують?) живив "сумуючий" багач влаштував "неменш гарний, оригінальний цвинтар" — для собак...

"Новий Час" аж до гідоти захоплюється красою того собачого цвинтаря, що "вкритий високою травою і зіллям, з посеред якого виривають гарні пам'ятники (собакам) з незатертими написами". Камі-надгробники над собаками моголами дуже дорогі, а написи-ж то... написи на них які вражають!...

Одним словом така трагедія, кавшилась над долею того "білого пана", що споридив своїм собакам таке розкошів цвинтаріще, та над його собаками, свій сум закінчує такими словами:

"Колі сьогодні цкавий мандриник заїде в ці сторони та відведе між иншим теж і цей оригінальний цвинтар — то в нього мимовільно збудуються симпатії і до цього нещасливця, що побудував ці пам'ятники і до цих німих звірат, що обволодували своєю нещасною панові дні горя і смутку".

(Горе пана було в тім, що його не хотіла любити якась там артистка.)

Отож подивіться, товариші, криз червоні окуляри на тих широкі українських патріотів, побачите, яке огидне панське-собаче обличчя визирає з під їх патріотичної маски. А багато є їх у нас і в Канаді, отих, що над собачою та над панською долею умривають, а на рідного брата, товариша, робітничу організацію, за кистку з панською стала до цана доносять. Криз червоні окуляри дивіться на них, товариші.

В БОЙОВІЙ ГОТОВНОСТІ.

(Стаття з московської "Правди".)

Нанкінські мілітаристи, що два роки провадять збройну боротьбу з власним народом, відмовилися задовольнити законні вимоги радянського уряду і ним самим відірвали шлях до мирної ліквідації конфлікту, викликаного їхніми насильницькими провокаційними діями на Китайсько-Східній залізниці.

Чим керувався нанкінський уряд, захоплюючи залізницю та відкидаючи фактично у своїй відповіді пропозицію радянського уряду про скликання наради? Він хотів поставити радянський уряд перед фактом. Як нахабно заявив Чан Кай-Ші, він хотів спочатку захопити залізницю, а потім вже провадити переговори на підставі, докнаного захоплення, про сльвіку (ствердження) захоплення. Зрозуміло, радянський уряд не міг піти назустріч пропозиції про такі переговори. У своїй відповідній ноті він викрив все лицемірство нанкінських надотчиків.

Для радянської влади не залишалось нішого виходу крім розриву політичних та економічних взаємин з нанкінським урядом. Цей крок радянського уряду, трудящі маси Радянського Союзу та міжнародний пролетаріат зустріли з цілковитим задоволенням.

Вся трудність цього кроку, цих наслідків, що звязані з ним, ляже на нанкінський уряд. Спровокувавши розрив дипломатичних та економічних взаємин з радянським урядом, нанкінські мілітаристи завдали величезного удару інтересам

Трудящі Радянського Союзу і кожного схвалити ці рішучі заходи оборони, що їх вчинив радянський уряд у відповідь на провокації.

Але ми не забезпечені від продовження провокації. За кожним робітником і бандитом, що намагався порушити мирне будівництво Радянського Союзу, стоїть сила міжнародних імперіалістичних хижаків та їхніх соціал-демократичних прихвостнів. Недарю Берлінський "Форвертс" (газета німецьких соціал-зрядників) в ті дні, коли камірни берлінських робітників діяли у видах комунітанського пошлюбства, перевиши мекі всіх рашієн докнанім мером, наважилось покласти на радянський уряд відповідальність за смідно-китанський конфлікт.

За бандитом Чан Кай-Ші стоїть та сама рука, що 2 роки тому ховалася з бандитами Чан Цю-Цюном, який зробила тоді насок на наше пекельське повітря, проти якого, до речі, тоді рашієн протестував сам Чан Кай-Ші. Ця рука безупинно працюватиме проти Радянського Союзу на Заході й на Сході, з боку Манчжурії та боку Польщі, з боку Чехії і Афганістану знідасть, внаслідок чого лише зможе завдати нам удару. Ми не забезпечені від нових провокаційних дій з боку нанкінських надотчиків, в першу чергу з боку тих російських бюрократических злоднів, що вони їх робили і роблять на нашому східному кордоні.

Трудящі маси Радянського Союзу, що так швидко і одностайно стали на захист своєї країни, будуть вийти десь за десь продовжувати роботу соціалістичного будівництва. Недарю таких величезних розмірів саме останніми днями, наближені переїздили нової поліції індустріалізації.

Робітники і трудящі нашої країни добре розуміють, що кожний крок, який виступає на шляху дальшого індустріалізації, скрізь криз червоні окуляри, бо завжди в таких усюди.

Подивіться на них, товариші, криз червоні окуляри, бо завжди в таких усюди.

Дуже тріається отих 130 панське-фашистських дабуників, що пана Товорин з ними 16 хвилини, а потім мітрополіт Шенціцький, який тепер є в горожанним панської держави, а свої маєткья Галичіві вирентував спекулянтам, тоді вав їх совєтничому юшкою.

Подивіться на них, товариші, криз червоні окуляри, бо завжди в таких усюди.

Дуже тріається отих 130 панське-фашистських дабуників, що пана Товорин з ними 16 хвилини, а потім мітрополіт Шенціцький, який тепер є в горожанним панської держави, а свої маєткья Галичіві вирентував спекулянтам, тоді вав їх совєтничому юшкою.

Подивіться на них, товариші, криз червоні окуляри, бо завжди в таких усюди.

Дуже тріається отих 130 панське-фашистських дабуників, що пана Товорин з ними 16 хвилини, а потім мітрополіт Шенціцький, який тепер є в горожанним панської держави, а свої маєткья Галичіві вирентував спекулянтам, тоді вав їх совєтничому юшкою.

Подивіться на них, товариші, криз червоні окуляри, бо завжди в таких усюди.

Дуже тріається отих 130 панське-фашистських дабуників, що пана Товорин з ними 16 хвилини, а потім мітрополіт Шенціцький, який тепер є в горожанним панської держави, а свої маєткья Галичіві вирентував спекулянтам, тоді вав їх совєтничому юшкою.

Подивіться на них, товариші, криз червоні окуляри, бо завжди в таких усюди.

Дуже тріається отих 130 панське-фашистських дабуників, що пана Товорин з ними 16 хвилини, а потім мітрополіт Шенціцький, який тепер є в горожанним панської держави, а свої маєткья Галичіві вирентував спекулянтам, тоді вав їх совєтничому юшкою.

Подивіться на них, товариші, криз червоні окуляри, бо завжди в таких усюди.

Дуже тріається отих 130 панське-фашистських дабуників, що пана Товорин з ними 16 хвилини, а потім мітрополіт Шенціцький, який тепер є в горожанним панської держави, а свої маєткья Галичіві вирентував спекулянтам, тоді вав їх совєтничому юшкою.